

Præmiesystemet, men jeg vil dog dertil bemærke, at saalænge det vedligeholdes i temmelig stor Udstrækning for Mennesker, og det synes rigtigt, vil det maaskee ogsaa være rigtigt at vedligeholde det med Hensyn til de bedste Kreaturer; — jeg glemte før at tilføje, de bedste Mennesker.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg har ikke ganske rigtig kunnet opfatte den ærede Ordførers Mening, med Hensyn til hvad han anførte til Forbær for Fleertallets Forslag, saameget mere som Udvalget ikke har udtalt sig meget bestemt. Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet Landstutteriets Ophævelse, er ganske simpel den, at jeg ikke tør vente at finde en saadan Understøttelse fra Rigsdagens Side, at Stutteriet kan trives. Landstutteriet behøver for at kunne trives Velvillighed fra den lovgivende Magts Side, og hvis denne Velvillighed var tilstede, skulde jeg ikke bryde mig om Opinionen; thi for mig repræsenterer Rigsdagen Opinionen. Rigsdagen bør ikke sige, at den tager sine Beslutninger af Hensyn til de muligt forbigaaende Meninger, der kunne være tilstede, men den maa gaae ud fra, at den efter sin bedste Overbevisning træffer det Rette, og derfor er det, jeg finder, at det ærede Udvalg maatte have udtalt en mere bestemt Mening om, hvorvidt det ansaae Ophævelsen af Landstutteriet for rigtig, eller ikke rigtig, og ikke stille det saa ubestemt, at det ikke udtaler noget Afgjørende derom. Det ærede Udvalg veed meget godt, at det i høi Grad vilde have interesseret os at faae en saadan bestemt udtalt Mening; thi det vilde dog være urigtigt, om der nu skulde ligge en gammel Kjærlighed til Landstutteriet skjult, at man da, fordi Udvalget ikke turde give den Luft i Ord, gik hen og slog Stutteriet ihjel. — Det vilde have været bedre at lade denne Kjærlighed komme til orde, hvis den virkelig skulde være tilstede. — Jeg skjønner ikke, at der er noget Beroligende deri, at de forskjellige Landboforeninger nok ville forliges, og at Interessen vil drive dem til at blive enige; man kan ikke altid stole derpaa, den ene Forening kan vilde bidrage lidt og den anden meget, og den Dmstændighed kan bewirke, at en fornuftig Afgjørelse ikke kommer frem.

Dette er imidlertid ikke nogen afgjørende Indvending mod Udvalgets Forslag; det skal være Gjenstand for min Overveelse, hvorledes man kan bewirke en endelig Enighed mellem Foreningerne, i hvilken Henseende jeg troer, at naar Foreningerne ville have Afgang til at erholde Andeel i Statens Tilskud til Præmierne, maae de finde sig i at underkaste sig visse Bestemmelser, som maatte optages i Loven, og hvorved man fikrede sig en fornuftig Samvirken. Dette er, som sagt, en Ting, som skal være Gjenstand for min Overveelse, og jeg troer heller ikke, at den frembyder uovervindelige Vanskeligheder. Da jeg meget maatte ønske, at det kunde lykkes at tilendebringe Lovens Behandling i Aften, har jeg kun holdt mig til ganske faa Hovedpunkter; i de Paragrapher, der ere tilbage, vil der jo ogsaa være rigt Stof til Betragtninger. Jeg haaber derfor, at man vil undskyldte, at jeg ikke udtaler mig om mange Enkeltheder, det kommer som sagt deraf, at jeg meget ønsker, at vi i Aften maatte komme tilende med Behandlingen af denne Sag.

Ordføreren: Maa jeg blot tillade mig at bemærke til den ærede Minister, at det, at Udvalget bestemt foretrækker Ophævelsen af Landstutteriet, fremgaaer deraf, at Udvalget har foreslaaet, at Landstutteriet skal haves.

Schulin: Jeg skal ikke længe opholde Forsamlingen, men blot tillade mig at gjøre navnlig Udvalgets Fleertal og de ærede Medlemmer, som samstemme med det, opmærksomme paa, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blizens Finede), og som omtrent er det Samme, som ved flere Leiligheder er blevet fremsført af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); denne ærede Rigsdagsmand har efter min Formening udtalt sig paa en saadan Maade, at den Hjælp, han yder Udvalgets Fleertal, er, om jeg saa maa sige, en lille Smule mephistofelisk. Han siger nemlig: Hvorfor skulle vi ikke betroe Medlemmerne til de landøkonomiske Selskaber, lad dem faae Statens Tilskud, Gudbevares, de have jo god Forstand derpaa, lad dem have fuldkommen frie Hænder til at gjøre, hvad de ville, men